

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **Ing. J. K.**, zast. Mgr. Silvií Sofkovou, advokátkou se sídlem Horní náměstí 14/17, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2014, čj. KUOK 76229/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 30. 11. 2015, čj. 59 A 7/2014 – 32, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel, ze dne 16. 4. 2014, čj. SMOL/090310/2014/OARMV/DPD/Hyb, sp. zn. S-SMOL/225065/2013/OARMV, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že řídil motorové vozidlo, aniž byl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 26 000 Kč a současně zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání 14 měsíců. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 8. 2014 nevyhověl podanému odvolání a rozhodnutí magistrátu potvrdil. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u krajského soudu, který v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku krajského soudu. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel svůj návrh na odkladný účinek odůvodnil tím, že se mu dne 12. 2. 2014 narodil syn, který je zcela odkázán na své rodiče. Nepřiznání odkladného účinku by mělo negativní dopad do majetkové sféry jeho rodiny, neboť manželka pobírá pouze rodičovský příspěvek ve výši 7 600 Kč, a je tedy výlučně na stěžovateli, aby zajišťoval příjmy rodiny. Stěžovateli plynou příjmy z podnikání, které spočívá v realizaci a servisu čistíren odpadních vod. Tuto činnost stěžovatel provádí na území celé České republiky i v zahraničí; výhradně osobně vyhledává budoucí klienty, sjednává zakázky, což je spojeno návštěvou místa budoucího provedení stavby, poskytuje odborné konzultace, provádí zaměření stavby či následně dohlíží na její realizaci. Stěžovatel pro tyto účely musí využívat osobního automobilu jako nezbytného prostředku k fungování jeho podnikatelské činnosti. Stěžovatel doplnil, že bydlí v malé obci, která je téměř bez dopravní obslužnosti hromadnou dopravou. Provozovnu svého podnikání má v jiné obci vzdálené přibližně 40 km od místa bydliště, osobní automobil tedy využívá ke každodenní cestě do této provozovny.

[4] K návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel na podporu svého tvrzení doložil výpis z živnostenského rejstříku, nájemní smlouvu na nebytové prostory na adrese provozovny, čestné prohlášení jeho zaměstnance a jeho manželky potvrzující náplň pracovní činnosti stěžovatele a dále přibližně 50 daňových dokladů a předávací protokoly ke stavbám (čistírnám odpadních vod), ze kterých vyplývá jejich realizace na různých místech v České republice a přítomnost stěžovatele při předání díla.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poukázal na obecnost důvodů uvedených stěžovatelem. Dále uvedl, že stěžovatel zaměstnává několik zaměstnanců, na které může výkon některých činností delegovat. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem odůvodnil potřebou vykázaní osob důvodně podezřelých ze spáchání závažného přestupku v dopravě z provozu na pozemních komunikacích. Podle žalovaného z uvedených důvodů nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele posoudil a dospěl k závěru, že kasační stížnosti odkladný účinek na základě jím uváděných skutečností nelze přiznat.

[7] Nejvyšší správní soud v minulosti judikoval např. v usnesení ze dne 24. 2. 2010, čj. 6 As 6/2010-61, že institut odkladného účinku je primárně spjat se žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má tedy ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, čj. 2 As 132/2011 – 115, všechna zde citovaná rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz).

[8] Jde-li o kasační stížnost, soudní řád správní možnost přiznání odkladného účinku zásadně nepřipouští (§ 107 s. ř. s.), a to právě s ohledem na skutečnost, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem. Současně je však upravena výjimka z tohoto pravidla, tj. že odkladný účinek kasační stížnosti lze v určitých případech přiznat za přiměřeného použití podmínek stanovených v § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Uvedené ustanovení (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) stanoví, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Soud v takových případech odkládá právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu do doby vlastního meritorního rozhodnutí. Proto musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé zákonem upravené případy. Stěžovatel, který se domáhá přiznání odkladného účinku, nese břemeno tvrzení a je povinen jím tvrzené skutečnosti přiměřeně doložit.

[9] Nejvyšší správní soud nejprve zvažoval, zda za situace, kdy stěžovateli byl uložen zákaz činnosti za řízení bez řidičského průkazu, může odklad vykonatelnosti správních rozhodnutí nějak změnit postavení stěžovatele. Z obsahu správního spisu soud vyplývá, že stěžovateli byl v minulosti Okresním soudem v Bruntále uložen trest zákazu řízení motorových vozidel; stanovený trest stěžovateli vypršel dne 14. 6. 2013. Stěžovatel byl následně dne 13. 11. 2013 přistižen při řízení vozidla bez řidičského oprávnění, tedy v době po uplynutí trestu zákazu činnosti, stěžovatel si nicméně do té doby nepožádal o vrácení řidičského oprávnění. Za těchto skutkových okolností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že případný odklad vykonatelnosti správních rozhodnutí může postavení stěžovatele teoreticky ovlivnit, neboť by byl případně oprávněn o vrácení řidičského oprávnění požádat, pokud tak dosud neučinil.

pokračování

[10] V daném případě stěžovatel tvrdí, že se denně dopravuje na větší vzdálenost do zaměstnání; dopravní dostupnost mezi jeho bydlištěm a provozovnou, která je místem výkonu jeho podnikatelské činnosti, je přitom veřejnou dopravou značně komplikovaná. Náplní jeho práce je současně častý kontakt se zákazníky v místě realizace díla (čistírny odpadních vod).

[11] Jak bylo uvedeno výše, kasační stížnost představuje mimořádný opravný prostředek a institut odkladného účinku je určen primárně řízení o žalobě. Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatel v řízení o žalobě vedeném před krajským soudem o přiznání odkladného účinku žalobě ve vztahu k žalobou napadenému pravomocnému a vykonatelnému správnímu rozhodnutí nežádal. Rozhodnutí správních orgánů napadená žalobou dle § 65 a násl. s. ř. s. jsou tedy v právní moci a vykonatelná. Tvrzení a doklady, které stěžovatel předložil a které mají svědčit o nezbytnosti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, se vztahují k období, ve kterém bylo rozhodnutí ukládající stěžovateli zákaz řízení pravomocné a vykonatelné. V tomto období byl stěžovatel schopen chod svého podnikání zajišťovat i bez řídičského oprávnění, přičemž nijak neobjasnil, v čem se nyní situace stěžovatele změnila.

[12] Jak již bylo řečeno, charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti, přičemž především platí zásada presumpce správnosti rozhodnutí správních orgánů, resp. soudů. Je pouze na stěžovateli, aby soudu předložil všechny argumenty, na základě kterých se domnívá, že by výkon rozhodnutí pro něho znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám. Taková tvrzení však stěžovatel soudu nepřednesl.

[13] Je pochopitelné, že ztráta řídičského oprávnění znamená pro stěžovatele v jeho podnikatelské činnosti jistá omezení. Tyto situace jsou však řešitelné zajištěním osoby, která by v nutných případech zajišťovala řízení vozu stěžovatele, či jinak zajistila dopravu stěžovatele na místo, kde musí být osobně přítomen. To s sebou samozřejmě nese zvýšené náklady, stěžovatel však netvrdil ani neprokázal, že by tyto náklady pro něho byly neúnosné. O opaku svědčí již zmíněné zajišťování jeho podnikatelské činnosti v období, kdy řídičské oprávnění neměl.

[14] V daném případě tak dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny nebyly, odkladný účinek proto kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nebyl přiznán.

[15] Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu